

Effect of 8-week swimming exercise and zinc supplementation on renal function markers following unilateral ureteral obstruction in rats

Hossein Ansari ¹, Elham Eftekhari ^{1*}, Jamshid Banaie ¹, Said Keshavarz ¹

¹ Sport Medicine Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran

***Corresponding author:** Elham Eftekhari, Sport Medicine Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran
Email: E.eftekhari66@gmail.com

Received: 19 December 2023 **Revised:** 16 October 2024 **Accepted:** 16 October 2024

Abstract

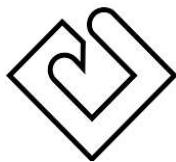
Background and Aim: Acute kidney diseases impose a significant burden on long-term hospitalizations. The aim of this study was to determine the effect of 8 weeks of swimming exercise and zinc supplementation on renal function markers following unilateral ureteral obstruction in rats.

Methods: In this experimental study, 32 nephrectomized rats aged 8-10 weeks and weighing 190-220 grams were randomly divided into 4 groups: 1) nephrectomy control (Nef), 2) swimming training (ST), 3) zinc supplementation (Z), and 4) swimming training + zinc supplementation (ST+Z). Additionally, 8 healthy rats were included as a normal control group to assess the effects of unilateral ureteral obstruction. The ST and ST+Z groups swam for 8 weeks, 3 sessions per week, for 20-45 minutes each session in a special animal pool. The Z and ST+Z groups also received 30 mg/kg zinc sulfate daily by gavage. Serum creatinine, hemoglobin, sodium, potassium, and phosphorus levels were measured.

Results: Sodium and creatinine levels were significantly lower in the Z, ST, and ST+Z groups compared to the Nef group ($P \leq 0.05$). Potassium levels were significantly lower in the Z group compared to the Nef group ($P=0.018$). Phosphorus levels were significantly lower in the ST+Z group compared to the Nef group ($P=0.003$).

Conclusion: The results of this study showed that exercise and zinc supplementation have interactive effects on improving ion balance and reducing serum creatinine following unilateral ureteral obstruction in animal models. Therefore, it is suggested that the combination of swimming exercise and zinc supplementation be used in conditions of kidney disorders.

Keywords: Exercise, Zinc supplementation, Creatinine, Hemoglobin, Nephrectomy

تعیین تاثیر هشت هفته تمرین شنا همراه با مکمل دهی زینک بر برخی نشانگرهای عملکردی کلیه متعاقب انسداد کامل یک طرفه حالب در موش‌های صحرایی

حسین انصاری^۱، الهام افتخاری^{۱*}، جمشید بنایی بروجنی^۱، سعید کشاورز^۱

^۱ مرکز تحقیقات طب ورزشی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۹/۲۸ اصلاح مقاله: ۱۴۰۳/۰۷/۲۵ پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۷/۲۵

چکیده

زمینه و هدف: بیماری‌های حاد کلیوی بار سنگینی را بر بستری‌های طولانی مدت در مراکز درمانی تحمیل می‌کنند. هدف مطالعه حاضر تعیین تاثیر ۸ هفته تمرین شنا و مکمل دهی زینک بر برخی نشانگرهای عملکردی کلیه متعاقب انسداد کامل یک طرفه حالب در موش‌های صحرایی بود.

روش‌ها: در این مطالعه تجربی، ۳۲ سر موش صحرایی نفرکتومی شده با سن ۱۰-۸ هفته و وزن ۲۰۰-۱۹۰ گرم به طور تصادفی به گروه‌های ۱) کنترل نفرکتومی (Nef)، ۲) تمرین شنا (ST)، ۳) مکمل زینک (Z)، ۴) تمرین شنا + مکمل زینک (ST+Z) تقسیم شدند؛ همچنین برای بررسی اثرات انسداد کامل یک طرفه حالب تعداد ۸ سر موش صحرایی سالم در گروه کنترل سالم قرار گرفتند. گروه‌های ST و Z به مدت ۸ هفته، ۳ جلسه در هفته و هر جلسه ۴۵-۲۰ دقیقه در استخر ویژه حیوانات شنا کردند. گروه‌های Z و ST+Z نیز روزانه ۳۰ mg/kg زینک سولفات را به روش گاواز معدی دریافت نمودند. مقادیر کراتینین، هموگلوبین، سدیم، پتاسیم و فسفر در خون سنجش شد.

یافته‌ها: مقادیر سدیم و کراتینین در گروه‌های Z، ST و ST+Z به طور معنی‌داری کمتر از گروه Nef بود ($P \leq 0.05$). مقادیر پتاسیم در گروه Z به طور معنی‌داری کمتر از گروه Nef بود ($P = 0.18$). مقادیر فسفر در گروه ST+Z نسبت به گروه Nef به طور معنی‌داری کمتر بود ($P = 0.03$).

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد تمرین و مکمل دهی زینک دارای اثرات تعاملی بر بهبود یون‌ها و کاهش کراتینین سرم متعاقب انسداد کامل یک طرفه حالب در مدل‌های حیوانی می‌باشد. بنابراین پیشنهاد می‌شود در شرایط اختلالات کلیوی از تعامل تمرین شنا و مکمل زینک استفاده شود.

کلیدواژه‌ها: تمرین، مکمل زینک، کراتینین، هموگلوبین، نفرکتومی

مقدمه

به عنوان یک عامل حیاتی برای عملکرد کلیه گزارش شده‌اند [۸]. به گونه‌ای که محققین نشان داده‌اند که مقدار مصرف زینک در بیماران حاد کلیوی با درصد مرگ و میر و طول دوره بستری این بیماران ارتباط داشت [۹]. علاوه بر این در یک مطالعه مروری دیگر نیز نتایج نشان داد که مصرف زینک با تنظیم اریتروپویتین‌ها و کترولویت‌ها می‌تواند با بهبود عملکرد کلیوی بیماران مزمن در ارتباط باشد [۱۰]. زینک به عنوان یک عنصر کمیاب ضروری نقش ویژه‌ای در محافظت DNA سلول ایفا می‌کند و به طور گستردۀ در ساختار آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی شرکت می‌کند و در نهایت موجب حفظ ساختار و پیشگیری از تجزیه پروتئین‌ها می‌شود [۱۱]. در مطالعه ۱۰۰ همکاران نشان دادند که دریافت زینک موجب بهبود فیلتراسیون گلومرولی و بهبود آنتی‌اکسیدان‌ها در افراد مبتلا به بیماری مزمن کلیوی می‌گردد [۱۱]. همچنین در یک مطالعه متا‌آنالیز نتایج حاکی از ارتباط کاهش سطوح سرمی زینک با اختلال در فیلتراسیون گلومرولی، افزایش استرس اکسیداتیو و افزایش خطر آتروسکلروزیس بود [۱۲]. دریافت روزانه ۱۵ mg/day و ۳۰ مکمل زینک در دختران و پسران مبتلا به اختلالات مزمن کلیوی منجر بهبود سرم آلبومین، کاهش پروتئین واکنش گر-C (CRP) و بهبود توده خالص بدن گردید [۱۳].

به نظر می‌رسد مطالعاتی در ارتباط با تأثیر تمرینات ورزشی و مکمل زینک بر عملکرد کلیوی به طور جداگانه انجام شده است؛ با این وجود هنوز مکانیسم ورزش بر نشانگرهای آسیب کلیوی هنوز به خوبی شناخته نشده است. بنابراین انجام مطالعات بنیادی که بتواند اثر همزمان تمرینات ورزشی و مکمل زینک بر عوامل خطرزای بیماری کلیوی را مورد بررسی قرار دهد می‌تواند موجب افزایش آگاهی و ارائه راهکارهای موثر در این زمینه شود. از این روش‌های حاضر با هدف بررسی اثر هشت هفتۀ تمرین شنا همراه با مکمل دهی زینک بر برخی نشانگرهای عملکردی کلیه در موش‌های صحرایی متعاقب انسداد کامل یک طرفه حالب در موش‌های صحرایی انجام شد.

روش‌ها

مواد مورد استفاده

کتابخانه هیدروکلراید: ساخت شرکت آلفاسان کشور هلند؛ زیالازین هیدروکلراید: ساخت شرکت آلفاسان کشور هلند؛ نخ بخیه سیلک دو صفر: شرکت سوپا کشور ایران؛ نخ بخیه قابل جذب سنتیک پلی گلاکتین (۹۰-۲۰): شرکت سوپا کشور ایران؛ زینک سولفات: شرکت سیگما آلدريچ کشور آمریکا CAS Number: 7446-0-20-0

تهیه و نگهداری حیوانات

در این مطالعه تجربی و از نوع بنیادی ابتدا تعداد ۴۰ سر موش صحرایی نر نژاد اسپراگو-داولی با محدوده سنی ۱۰-۸ هفتۀ و با وزن تقریبی ۱۹۰-۲۲۰ گرم از مرکز پرورش و تکثیر حیوانات آزمایشگاهی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت تهیه شد. در ادامه

بیماری‌های حاد کلیوی بیشترین سهم بستری‌های طولانی مدت در مراکز درمانی را دارند. گزارش‌ها نشان می‌دهند مرگ و میر در تعداد زیادی از این افراد به طور ناگهانی و متعاقب از دست دادن عملکرد یک کلیه می‌باشد [۱]. در پاتوفیزیولوژی این بیماری افزایش کراتینین پلاسمای (pCr)، کاهش برون ده اوره از ادرار و تجمع آن درون کلیه از اصلی ترین نشانه‌های بالینی این بیماری است [۲]. همچنین ارتباط بسیار نزدیکی بین اختلال کلیوی حاد و احتلال در فیلتراسیون گلومرولی مشاهده شده است و یکی از اصلی ترین علل ابتلاء به بیماری‌های مزمن کلیوی به شمار می‌رود. به نظر می‌رسد بیماری‌های کلیوی با اختلال در عملکرد توبول‌ها، احتلال در فیلتراسیون گلومرولی (GFR) و اختلال در کترولویت‌های حیاتی بدن مانند کلسیم، سدیم، فسفر، هموگلوبین و کراتینین سرم می‌گردد [۱،۲].

با پیشرفت‌های پزشکی امروزه روش‌های درمانی زیادی معرفی شده اند؛ اما این روش‌ها یا دارایی کارایی و بازدهی مناسب نیستند و یا این داروهای سنتیک دارای عارضه جانبی می‌باشند [۳]. بر اساس اطلاعات موجود فعالیت‌های ورزشی بلند مدت و منظم ممکن است اثرات مطلوبی بر بیماری‌های مزمن کلیوی در مراحل اولیه ابتلاء به بیماری و سالم‌نمدن مبتلا به بیماری مزمن کلیوی داشته باشد [۴]؛ فعالیت‌های ورزشی منجر به بهبود متابولیسم درون عضلانی، تنظیم PH درون سلولی، بهبود عملکرد کلسیم، بهبود مسیرهای رونویسی زنی، بهبود جریان خون به کلیه‌ها و بهبود رگزایی در بافت کلیه می‌شود؛ با این حال مکانیسم تمرینات ورزشی بر کلیه‌ها هنوز به خوبی شناخته نشده است [۵]. به طوری که در یک مطالعه محققین نشان دادند که ۶ تا ۱۲ ماه تمرینات هوایی موجب بهبود فیلتراسیون گلومرولی و بهبود ظرفیت هوایی در زنان و مردان سالم‌نمدن مبتلا به بیماری مزمن کلیوی گردید؛ همچنین ۱۲ ماه تمرین به مراتب بر افزایش فیلتراسیون گلومرولی مطلوب تراز اثر ۶ ماه بود [۴]. در مطالعه مروری Davies و همکاران عنوان شد که انجام فعالیت‌های ورزشی طولانی مدت در مراحل اولیه بیماری‌های کلیوی مفید است؛ اما در مراحل بیماری حاد هنوز به خوبی شناخته نشده است و نیاز به بررسی دارد [۵]. مطالعه‌ای نشان داد ورزش منجر به کاهش عوامل التهابی در بیماری مزمن کلیوی می‌گردد؛ با این حال در ارتباط با تأثیر ورزش بر نشانگرهای اکسیداتیو و التهابی نتایج چنین نبود [۶]. همچنین در یک مطالعه مروری دیگر محققین نشان دادند که فعالیت‌های ورزشی منظم می‌تواند منجر به تعدیل عوامل التهابی مانند TGF-β، IL-6، IL-1b و نشانگر های آپوپتوزی در بیماران حاد کلیوی می‌شود [۷].

از سویی نقص در دریافت ریز مغذی‌ها با افزایش اختلال کلیوی مرتبط است. عواملی چون محدودیت پروتئین در رژیم غذایی، افزایش دفع پروتئین توسط ادرار، افزایش سطح اوره خون و کاهش کالری دریافتی در این بیماران از دلایل کاهش زینک

موس های صحرایی گرفته شد.

سنجهش پارامترها در خون

پس از خونگیری نمونه های خونی حاوی EDTA بلافصله به آزمایشگاه منتقل شدند؛ سپس مقادیر هموگلوبین، سدیم، پتاسیم و فسفر با استفاده از دستگاه Cell Counter با استفاده از کیت پارس آزمون در خون کامل اندازه گیری شدند. همچنین در این تحقیق مقادیر هموگلوبین با مقیاس dl/g، کراتینین و فسفر با مقیاس mg/dl، سدیم و پتاسیم با مقیاس میلی اکی والان در لیتر (mEq/L) اندازه گیری شدند.

محاسبات آماری

برای بررسی طبیعی بودن توزیع داده ها از آزمون شاپیرو-ولیک استفاده شد. با توجه به نرمال بودن توزیع داده ها برای بررسی تفاوت بین گروه ها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد و در ادامه برای مقایسه تفاوت بین گروه ها از آزمون تعقیبی توکی SPSS استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار ویرایش ۲۲ در سطح معنی داری ($P \leq 0.05$) تجزیه و تحلیل شدند.

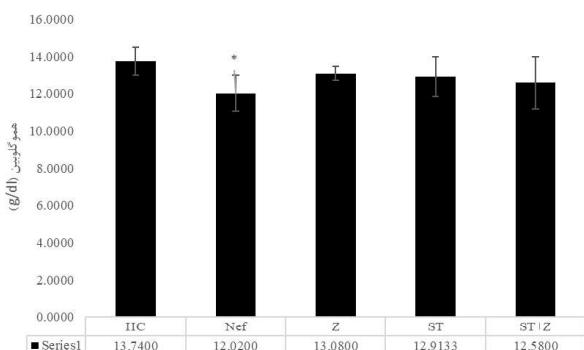
ملاحظات اخلاقی

طالعه حاضر با کد اخلاق IR.IAU.NAJAFABAD.REC.1401.010 تصویب شده است.

نتایج

نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه نشان داد تفاوت معنی داری در مقادیر هموگلوبین ($P = 0.04$). سدیم ($P = 0.001$)، پتاسیم ($P = 0.01$)، فسفر ($P = 0.001$) و کراتینین ($P = 0.001$) در گروه های تحقیق وجود دارد.

نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد مقادیر هموگلوبین در گروه Nef به طور معنی داری کمتر از گروه HC بود ($P = 0.04$). اما تفاوت معنی داری در گروه های Z ($P = 0.05$), ST ($P = 0.02$) و ST+Z ($P = 0.05$) در مقایسه با گروه Nef مشاهده نشد (شکل ۱).

شکل ۱. میانگین و انحراف استاندارد هموگلوبین در موس های صحرایی در گروه های تحقیق؛ نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین محل تفاوت بین گروه ها

$(P \leq 0.05)$ * کاهش معنی دار در گروه Nef نسبت به گروه HC

موس های صحرایی برای سازگاری با محیط به مدت ۸ روز در محیط آزمایشگاه نگهداری شدند. این نکته قابل ذکر است که طی این دوره تحقیق موس های صحرایی در شرایط استاندارد نگهداری شدند. این شرایط شامل چرخه روشنایی-تاریکی ۱۲ ساعت به ۲۴ ساعت، رطوبت نسبی ۵۵ تا ۶۰ درصد، دمای مناسب ۲۲ تا ۲۴ درجه سانتی گراد در محیط کاملاً آرام و ساکت نگهداری می شدند. همچنین موس های صحرایی در طی دوره در قفس های پلی کربنات با قابلیت شست و شو نگهداری می شدند و دسترسی به آب و غذای ویژه موس های صحرایی به طور آزادانه و در دسترس بود.

انسداد یک طرفه کامل حالب

پس از طی سازگاری ۳۲ سر موس صحرایی با ترکیب کتابخانه هیدروکلراید (۶۰ میلی گرم بر کیلو گرم) و زایلازین هیدروکلراید (۲ میلی گرم بر کیلو گرم) به صورت داخل صفاقی بیهوش شدند. سپس برشی به طول سه سانتی متر بر روی پوست ناحیه خطر سفید شکمی ایجاد شد. بعد از مشاهده و آزاد کردن کلیه از اتصالات زیرین، سرخرگ، سیاهرگ کلیوی و حالب مشخص گردید. سپس حالب سمت راست با استفاده از نخ بخیه سیلک دو صفر ساخت کارخانه ای سوپا به طور کامل مسدود شد. بعد از برگرداندن کلیه و احشا به موقعیت طبیعی خود خط سفید شکمی با استفاده از نخ بخیه قابل جذب سنتیک پلی گلاکتین (۹۰-۹۱۰) ساخت کارخانه ای سوپا به صورت ساده و سرتاسری بخیه شد. در ادامه موس های صحرایی نفرکتومی شده به طور تصادفی به گروه های (۱) کنترل نفرکتومی (Nef)، (۲) تمرين شنا (ST)، (۳) مکمل زینک (Z) (۴) تمرين شنا + مکمل زینک (ST+Z) تقسیم شدند؛ همچنین جهت بررسی اثرات انسداد کامل یک طرفه حالب تعداد ۸ سر موس صحرایی سالم در گروه کنترل سالم قرار گرفتند.

پروتکل تمرين شنا

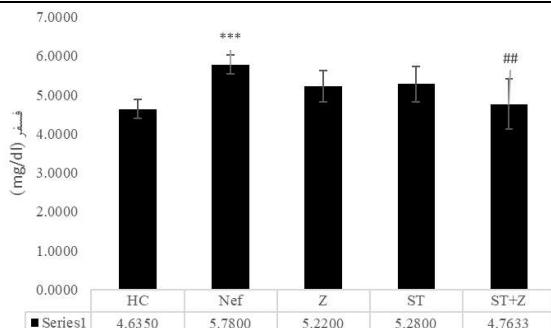
جهت انجام تمرين شنا در تحقیق حاضر ابتدا موس های صحرایی برای طی دوره سازگاری با تمرين به مدت ۴ روز برای مدت ۱۰-۵ دقیقه در آب با دمای ۲۵ درجه سانتی گراد شنا کردند. در ادامه پس از طی سازگاری موس های صحرایی در استخر ویژه شناي موس آزمایشگاهی به مدت هشت هفته، سه جلسه در هفته ۲۰ تا ۴۵ دقیقه به تمرين شناي استقامتي پرداختند [۱۴].

مکمل دهی زینک

موس های صحرایی در گروه های تحقیق در مدت ۸ هفته، میلی گرم بر کیلو گرم از وزن بدن زینک سولفات تهیه شده از شرکت سیگما الدریج را به روش گاواز معدی دریافت نمودند [۱۵].

خونگیری

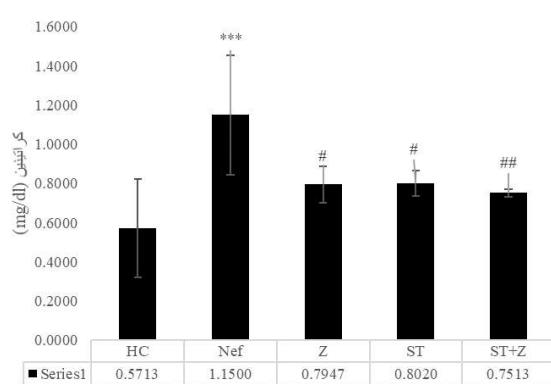
۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرين و مصرف زینک، در حالت ۱۲ ساعت ناشتايی موس های صحرایی با ترکيبی از کتابخانه (۷۰ mg/kg) و زایلوزین (۵-۳ mg/kg) بیهوش شدند. و پس از اطمینان از بی هوشی ابتدا پس از شکافتن حفره سینه ای مقدار ۵ سی سی از خون موس های صحرایی به طور مستقيم از بطن چپ

شکل ۴. میانگین و انحراف استاندارد فسفر در موش های صحرایی در گروه های تحقیق؛ نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین محل تفاوت بین گروه ها

HC (P ≤ 0.001)*** افزایش معنی دار در گروه Nef نسبت به گروه

Nef (P ≤ 0.01)## کاهش معنی دار در گروه ST+Z نسبت به گروه

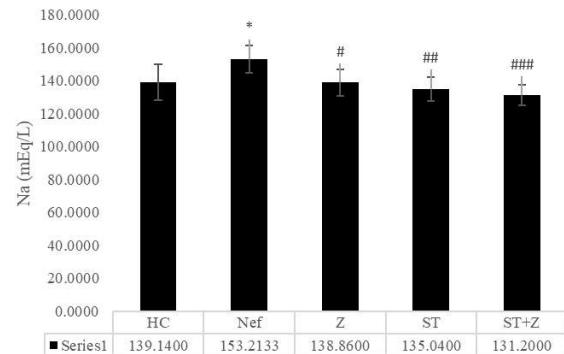

شکل ۵. میانگین و انحراف استاندارد کرباتینین در موش های صحرایی در گروه های تحقیق؛ نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین محل تفاوت بین گروه ها

HC (P ≤ 0.05)* افزایش معنی دار در گروه Nef نسبت به گروه

Nef (P ≤ 0.01)## کاهش معنی دار در گروه های Z ST+Z و ST نسبت به گروه Nef (#)

مقادیر سدیم در گروه Nef به طور معنی داری بیشتر از گروه ST بود (P=0.04). با این حال در گروه های Z (P=0.04)، HC (P=0.001) و ST+Z (P=0.006) به طور معنی داری کمتر از گروه Nef بود (شکل ۲).

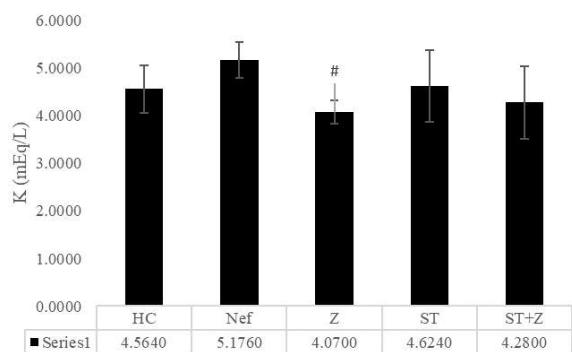

شکل ۲. میانگین و انحراف استاندارد سدیم در موش های صحرایی در گروه های تحقیق؛ نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین محل تفاوت بین گروه ها

HC (P ≤ 0.05)* کاهش معنی دار در گروه Nef نسبت به گروه

ST+Z و Z (P ≤ 0.01)##، (P ≤ 0.05)# کاهش معنی دار در گروه های Z ST و ST+Z نسبت به گروه Nef

مقادیر پتاسیم در گروه های Nef و HC و Z تفاوت معنی داری با هم نداشت (P=0.56). اما در گروه Z به طور معنی داری کمتر از گروه Nef بود (P=0.18) (شکل ۳).

شکل ۳. میانگین و انحراف استاندارد پتاسیم در موش های صحرایی در گروه های تحقیق؛ نتایج آزمون آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی برای تعیین محل تفاوت بین گروه ها

HC (P ≤ 0.05)# کاهش معنی دار در گروه Z نسبت به گروه

Nef بود (P=0.001) به طور معنی داری بیشتر از گروه HC بود (P=0.003) (شکل ۴).

مقادیر کراتینین در گروه Nef به طور معنی داری بالاتر از ST بود (P=0.02). اما در گروه های Z (P=0.02)، HC (P=0.01) و ST+Z (P=0.008) به طور معنی داری کمتر از گروه Nef بود (شکل ۵).

بحث

نتایج تحقیق حاضر نشان داد مقادیر سدیم، فسفر و کراتینین در گروه Nef بیشتر و مقادیر هموگلوبین کمتر از گروه کنترل سالم بود. اما در گروه تمرین شنا مقادیر سدیم و کراتینین نسبت به گروه کنترل نفرکتوومی کاهش یافت. مطالعات نشان می دهند که فعالیت های هوایی می توانند اثرات بسیار مطلوبی بر برخی نشانگرهای آسیب کلیه داشته باشند؛ به عبارتی گزارش ها نشان می دهد که تمرینات هوایی می توانند موجب افزایش خلرفیت آتنی اکسیدانی و کاهش استرس اکسیداتیو در بافت کلیه شوند. علاوه بر این تمرینات ورزشی باشد های پایین تا متوسط می توانند موجب تغییر مقادیر نیتروژن، تغییر پروتئین های سرمی، کاهش چربی خون، کاهش پراکسیداسیون لیپیدی، تغییر و کاهش فیبروز بافت کلیه از مسیر عامل پس ترجمه ای رشد بتا-TGF-β1 (TGF-β1) منجر به بهبود فیلتراسیون گلومرولی شوند و این امر با کاهش مقادیر کراتینین سرم، کاهش آلبومین و اورینیتین، BUN ادرار در بیماران مبتلا به آسیب کلیوی مزمن می شود [۱۶]. همسو با مطالعه حاضر محققین در یک مطالعه متا آنالیز نشان دادند که تمرینات هوایی

گلومرولی ارتباط مستقیم داشت، همچنین مکمل دهی زینک منجر به بهبود میزان اوره خون ۲۴ ساعته در بیماران کلیوی گردید [۲۱]. لذا بررسی‌ها نشان می‌دهد، مکمل زینک وابسته به دوز مصرفی اثرات مطلوبی بر عملکرد کلیوی دارد و می‌تواند موجب بهبود فیلتراسیون گلومرولی، تعدیل الکتروولیت‌ها و کاهش برخی نشانگرهای آسیب کلیوی شود.

نتایج نشان داد در گروه مکمل زینک همراه با تمرین مقادیر Na، فسفر و کراتینین نسبت به گروه کنترل نفرکتومی کاهش یافت. بررسی‌ها نشان می‌دهد که تمرینات ورزشی با بهبود آنتی-اکسیدان‌های آنزیمی و غیر آنزیمی، کاهش استرس اکسیداتیو، تعدیل نیتروژن، پروتئین‌های سرمی، بهبود مسیر سیگنالی کاهش TGF- β ۱، کاهش چربی خون، کاهش پراکسیداسیون لیپیدی و کاهش فیبروز بافت کلیه منجر به بهبود فیلتراسیون گلومرولی، کاهش کراتینین سرم، کاهش آلبومین و اورنیتین، BUN ادرار در بیماران مبتلا به آسیب کلیوی مزمن می‌شود [۱۶]. همچنین مکمل زینک با افزایش تولید SOD و GPx، کاهش کالری دریافتی، عوامل التهابی، فیبروز توبول‌ها و نفرون‌ها موجب بهبود ایسکمی کلیوی، افزایش گلbul قرمز و کاهش سطوح کراتینین خون در بیماران حاد کلیوی می‌شود [۱۹، ۲۰]. بنابر این به نظر می‌رسد این ۲ مداخله به طور همزمان می‌توانند از مسیرهای مختلفی کاستی‌های احتمالی یکدیگر را جبران کنند و در بهبود عملکرد کلیوی نقش داشته باشند. در زمینه تاثیر همزمان ورزش و مکمل زینک مطالعه پهلوانی نشان داد ۸ هفته تمرین یوگا همراه با مکمل زینک موجب کاهش قند خون، انسولین، اوره-نیتروژن، آپلین و مقاومت به انسولین داشت. اما تفاوت معنی داری در مقادیر کراتینین زنان مبتلا به دیابت نوع ۲ نداشت [۲۲]. همچنین در مطالعه‌ای محققین نشان دادند که مکمل زینک می‌تواند موجب بهبود عملکرد ایمنی، آنتیاکسیدانی، کاهش خستگی و بهبود عملکرد ورزشی در ورزشکاران شود [۲۳]. با این حال در مطالعه ای نتایج نشان داد ۸ هفته تمرین در آب و مصرف زیره کوهی اثر معنی داری بر برخی از نشانگرهای کلیوی نداشت؛ در حالی که در گروه شاخص روی در گروه تمرین +مکمل افزایش معنی داری داشت. همچنین شاخص آهن در گروه تمرین کاهش و در گروه مکمل افزایش داشت [۲۴]. بنابر این به نظر می‌رسد تمرین ورزشی خود به عنوان چالشی برای الکتروولیت‌ها محسوب می‌شود؛ اما استفاده از مکمل‌های آنتی اکسیدانی و دارای عناصر ضروری می‌توانند به تعدیل الکتروولیت‌ها متعاقب فعالیت ورزشی منجر شوند. با توجه به اهمیت برخی از نشانگرهای آسیب کلیوی و در نهایت فیلتراسیون گلومرولی، به نظر می‌رسد عدم اندازه گیری اوره-نیتروژن خون، فیلتراسیون گلومرولی و کراتینین ادراری از محدودیت‌های مطالعه حاضر است. بنابر این پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آنتی این متغیرها نیز ارزیابی شوند.

منظمه طولانی مدت با شدت پایین تا متوسط اثرات مطلوبی بر فیلتراسیون گلومرولی دارد؛ تمرین تک جلسه‌ای با زمان بیشتر از ۳۰ دقیقه نیز منجر بهبود فیلتراسیون گلومرولی می‌گردد؛ اما بیشترین تغییر در کراتینین سرم مربوط به پیاده روی و دویدن‌های با شدت پایین بود [۱۶]. در مطالعه‌ای دیگر محققین نشان دادند که ۱۰ هفته تمرینات منظم هوایی با شدت ۵۵ تا ۸۵ درصد ضربان قلب بیشینه منجر به کاهش کراتینین، فیلتراسیون گلومرولی و اوره در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ می‌گردد [۱۷]. همچنین در مطالعه‌ای محققین نشان دادند که تمرینات بلند مدت ورزشی می‌تواند منجر به بهبود کراتینین و اوره در بیماران حاد کلیوی شود؛ این در حالی بود که در مطالعه خود اشاره نمودند که تمرینات حاد ورزشی بهدلیل افزایش رهایش کراتین از عضلات اسکلتی و افزایش استرس اکسیداتیو می‌توانند منجر به افزایش کراتینین، اسید اوریک و استرس اکسیداتیو در بیماران حاد کلیوی شود [۱۸]. لذا با توجه به نتایج به نظر می‌رسد تمرینات بلند مدت ورزشی با شدت‌های پایین تا متوسط اثرات مطلوبی بر جذب و بازجذب توبول‌ها دارد و از این مسیر می‌توانند به تعدیل الکتروولیت‌ها مانند کلسیم، فسفر، سدیم شود [۱۸، ۱۷]. به گونه‌ای که در مطالعه حاضر نیز نتایج نشان داد که تمرینات ورزشی این پارامترها را تا حدودی به گروه کنترل سالم نزدیک نموده است و تفاوت معنی‌داری در گروه ورزش با گروه کنترل سالم مشاهده نشد. از سویی برخی از مطالعات نشان داده اند که سازگاری با تمرینات ورزشی به مدت زمان زیادی نیاز دارد و تمرینات بیشتر از ۱۰ هفته احتمالاً اثرات بیشتری بر عملکرد فیلتراسیون گلومرولی دارد [۱۷].

نتایج نشان داد مکمل زینک موجب کاهش K و کراتینین Na نسبت به گروه کنترل نفرکتومی گردید. اطلاعات موجود نشان می‌دهند که Z به عنوان یک فلز حیاتی در بدن شناخته می‌شود؛ این فلز با شرکت در ساختار برخی از آنتی اکسیدان‌ها مانند SOD، GPx می‌توانند سیستم آنتی اکسیدانی بدن را تقویت کنند؛ علاوه بر این بررسی‌ها نشان می‌دهد که زینک می‌تواند منجر به کاهش کالری دریافتی، تعدیل انرژی و متابولیسم بدن، کاهش عوامل التهابی، کاهش فیبروز توبول‌ها و نفرون‌ها و در نهایت بهبود عملکرد کلیوی شود [۱۹]. در این زمینه مطالعه‌ای نشان دادند که مکمل زینک منجر به بهبود ایسکمی کلیوی، افزایش گلbul قرمز و کاهش سطوح کراتینین خون در بیماران حاد کلیوی می‌شود [۲۰]. همچنین در مطالعه‌ای محققین نشان دادند که دریافت مکمل زینک از طریق رژیم غذایی در بهبود آسیب حاد کلیوی نقش دارد، در حالی که بهبود نشانگرهای آسیب کلیوی در این مطالعه وابسته به میزان مصرف زینک در رژیم غذایی بود. به گونه‌ای که بهترین اثر مربوط به $3/6$ میلی گرم در هر ۱۰۰ کیلو کالری از رژیم غذایی بود و توانست فیلتراسیون گلومرولی را به طور معنی‌داری بهبود بخشد [۱۱]. همچنین در مطالعه Damianaki و همکاران نتایج نشان داد سطوح زینک سرمی با فیلتراسیون

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه به طور کلی نشان می‌دهد تمرين و مکمل‌دهی زینک دارای اثرات تعاملی بر بهبود الکتروولیت‌ها و کاهش کراتینین سرم متعاقب انسداد کامل بک طرفه حالب در مدل‌های حیوانی دارند. اگرچه نقش هر کدام به تنهایی نیز قابل توجه است. بنابراین پیشنهاد می‌شود در شرایط اختلالات کلیوی از تعامل تمرين شنا و مکمل زینک استفاده شود.

منابع

- Turgut F, Awad AS, Abdel-Rahman EM. Acute kidney injury: Medical causes and pathogenesis. *J Clin Med.* 2023; 12(1): 375. doi:[10.3390/jcm12010375](https://doi.org/10.3390/jcm12010375) PMid:36615175 PMCid:PMC9821234
- Jensen SK, Heide-Jørgensen U, Vestergaard SV, Gammelager H, Birn H, Nitsch D, et al. Kidney function before and after acute kidney injury: a nationwide population-based cohort study. *Clin Kidney J.* 2023; 16(3): 484-93. doi:[10.1093/ckj/sfac247](https://doi.org/10.1093/ckj/sfac247) PMid:36865015 PMCid:PMC9972836
- Borg R, Carlson N, Søndergaard J, Persson F. The Growing Challenge of Chronic Kidney Disease: An Overview of Current Knowledge. *Int J Nephrol.* 2023; 2023. doi:[10.1155/2023/9609266](https://doi.org/10.1155/2023/9609266) PMid:36908289 PMCid:PMC9995188
- Weiner DE, Liu CK, Miao S, Fielding R, Katzel LI, Giffuni J, et al. Effect of long-term exercise training on physical performance and cardiorespiratory function in adults with CKD: a randomized controlled trial. *Am J Kidney Dis.* 2023; 81(1): 59-66. doi:[10.1053/j.ajkd.2022.06.008](https://doi.org/10.1053/j.ajkd.2022.06.008) PMid:35944747 PMCid:PMC9780154
- Davies M, Sandoo A, Macdonald J. The Role of Exercise Training in Delaying Kidney Function Decline in Non-Dialysis-Dependent Chronic Kidney Disease. *Kidney Dial.* 2022; 2(2): 262-86. doi:[10.3390/kidneydial2020026](https://doi.org/10.3390/kidneydial2020026)
- Malheiro LFL, Fernandes MM, Oliveira CA, de Souza Barcelos I, Fernandes AJV, Silva BS, et al. Renoprotective mechanisms of exercise training against acute and chronic renal diseases-A perspective based on experimental studies. *Life Sci.* 2024; 122628. doi:[10.1016/j.lfs.2024.122628](https://doi.org/10.1016/j.lfs.2024.122628) PMid:38614303
- Costanti-Nascimento AC, Brelaz-Abreu L, Braga-Jardim E, Pereira W de O, Camara NOS, Amano MT. Physical exercise as a friend not a foe in acute kidney diseases through immune system modulation. *Front Immunol.* 2023; 14: 1212163. doi:[10.3389/fimmu.2023.1212163](https://doi.org/10.3389/fimmu.2023.1212163) PMid:37928533 PMCid:PMC10623152
- Ume AC, Wenegieme TY, Adams DN, Adesina SE, Williams CR. Zinc Deficiency: A Potential Hidden Driver of the Detrimental Cycle of Chronic Kidney Disease and Hypertension. *Kidney360.* 2023; 4(3): 398-404. doi:[10.34067/KID.0007812021](https://doi.org/10.34067/KID.0007812021)
- Xia W, Li C, Zhao D, Xu L, Kuang M, Yao X, et al. The impact of zinc supplementation on critically ill patients with acute kidney injury: a propensity score matching analysis. *Front Nutr.* 2022; 9: 894572. doi:[10.3389/fnut.2022.894572](https://doi.org/10.3389/fnut.2022.894572) PMid:35769374 PMCid:PMC9234667
- Fukasawa H, Furuya R, Kaneko M, Nakagami D, Ishino Y, Kitamoto S, et al. Clinical significance of trace element zinc in patients with chronic kidney disease. *J Clin Med.* 2023; 12(4): 1667. doi:[10.3390/jcm12041667](https://doi.org/10.3390/jcm12041667) PMid:36836202 PMCid:PMC9964431
- Joo YS, Kim HW, Lee S, Nam KH, Yun H-R, Jhee JH, et al. Dietary zinc intake and incident chronic kidney disease. *Clin Nutr.* 2021; 40(3): 1039-45. doi:[10.1016/j.clnu.2020.07.005](https://doi.org/10.1016/j.clnu.2020.07.005) PMid:32753349
- Elgenidy A, Amin MA, Awad AK, Husain-Syed F, Aly MG. Serum zinc levels in chronic kidney disease patients, hemodialysis patients, and healthy controls: systematic review and meta-analysis. *J Ren Nutr.* 2023; 33(1): 103-15. doi:[10.1053/j.jrn.2022.04.004](https://doi.org/10.1053/j.jrn.2022.04.004) PMid:35472507
- Escobedo-Monge MF, Ayala-Macedo G, Sakihara G, Peralta S, Almaraz-Gómez A, Barrado E, et al. Effects of zinc supplementation on nutritional status in children with chronic kidney disease: a randomized trial. *Nutrients.* 2019; 11(11):2 671. doi:[10.3390/nu11112671](https://doi.org/10.3390/nu11112671) PMid:31694220 PMCid:PMC6893698
- Ali BH, Karaca T, Al Suleimani Y, Al Za'abi M, Al Kalbani J, Ashique M, et al. The effect of swimming exercise on adenine-induced kidney disease in rats, and the influence of curcumin or lisinopril thereon. *PLoS One.* 2017; 12(4): e0176316. doi:[10.1371/journal.pone.0176316](https://doi.org/10.1371/journal.pone.0176316) PMid:28445490 PMCid:PMC5405968
- Mazaheri B, Emami F, Moslemi F, Talebi A, Nematbakhsh M. Zinc supplementation and ischemia pre-conditioning in renal ischemia/reperfusion injury. *Malaysian J Med Sci MJMS.* 2019; 26(4): 39. doi:[10.21315/mjms2019.26.4.5](https://doi.org/10.21315/mjms2019.26.4.5) PMid:31496892 PMCid:PMC6719886
- Ma Q, Gao Y, Lu J, Liu X, Wang R, Shi Y, et al. The effect of regular aerobic exercise on renal function in patients with CKD: A systematic review and meta-analysis. *Front Physiol.* 2022; 13: 901164.

- [doi:10.3389/fphys.2022.901164](https://doi.org/10.3389/fphys.2022.901164) PMid:36225309
PMCID:PMC9549134
17. Samavati Sharif MA, Seiavoshi H. The effect of 10 weeks of aerobic exercises on glomerular filtration rate (GFR) and urea, creatine and uric acid levels in elderly men with type 2 diabetes. *J Sport Biosci.* 2015; 7(4): 579-91.
 18. Beunders R, Bongers CCWG, Pickkers P. The effects of physical exercise on the assessment of kidney function. *J Appl Physiol.* 2020; 128(5): 1459-60. [doi:10.1152/japplphysiol.00189.2020](https://doi.org/10.1152/japplphysiol.00189.2020)
PMid:32412396
 19. Paun S, Tudosie M, Petris R, Macovei R. The effects of zinc on human body, including on renal failure and renal transplantation. *J Med Life.* 2012; 5(Spec Issue):137.
 20. Eggert J V, Siegler RL, Edomkesmalee E. Zinc supplementation in chronic renal failure. *Int J Pediatr Nephrol.* 1982; 3(1): 21-4.
 21. Damianaki K, Lourenco JM, Braconnier P, Ghobril J-P, Devuyst O, Burnier M, et al. Renal handling of zinc in chronic kidney disease patients and the role of circulating zinc levels in renal function decline. *Nephrol Dial Transplant.* 2020;35(7):1163-70. [doi:10.1093/ndt/gfz065](https://doi.org/10.1093/ndt/gfz065)
PMid:31006015
 22. Pahlevaninejad S, Taghian F. Comparing the effects of eight-week zinc supplementation and yoga exercise on serum apelin level and kidney function among women with type II diabetes mellitus. *Mod Care J.* 2019;16(2). [doi:10.5812/modernc.92457](https://doi.org/10.5812/modernc.92457)
 23. Cordova A, Alvarez-Mon M. Behaviour of zinc in physical exercise: a special reference to immunity and fatigue. *Neurosci Biobehav Rev.* 1995; 19(3): 439-45. [doi:10.1016/0149-7634\(95\)00002-V](https://doi.org/10.1016/0149-7634(95)00002-V)
PMid:7566745
 24. Bije N, Jamali FS, Ghalandarabadi M, Rezayi R. Effects of eight weeks of aerobic exercise in water with and without the use of wild mountain cumin on renal function factors and blood mineral levels in obese postmenopausal women. *Intern Med Today.* 2020; 26(3): 228-43. [doi:10.32598/hms.26.3.3080.1](https://doi.org/10.32598/hms.26.3.3080.1)

How to Cite this Article:

Ansari H, Eftekhari E, Banaie J, Keshavarz S. Effect of 8-week swimming exercise and zinc supplementation on renal function markers following unilateral ureteral obstruction in rats. *Feyz Med Sci J* 2024; 28 (5): 463-470
[Doi: 10.48307/FMSJ.2024.28.5.463](https://doi.org/10.48307/FMSJ.2024.28.5.463)